

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ז ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאינֹון מִיכָאֵל אַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דִּילִיָּה יְהוֹ"ה. אַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוּר, וְאִיהוּ גַבְרִיאֵל, וְאִינוֹן יְהוֹ"ה. ד' אַנְפִּין דְּנֶשֶׁר, וְאִיהוּ נוֹרִיאֵל, וְאִינוֹן יְהוֹ"ה. וְאִינוֹן מְמַנָּן, תַּחֲתוֹת חֶסֶד פַּח'ד אֶמֶ"ת, דְּרָגִין דְּתַלְתַּת אֲבָהֵן. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה. וְסֻלְקִין (ס' א נקודין) נְהוּרִין לְחֻשְׁבֹּן יב"ק. וְאִינוֹן מְלֶךְ מְלֶךְ יְמִלּוּהָ, יְהוֹ"ה אֶהְיָ"ה אֲדָנָי"י. סָה הַכֹּל יב"ק (רבי אבא ורבי יוסי שבע"ב שייך כאן).

תרגום לעברית

מה זה להצהיל פנים משמן? אלו שנים עשר פנים - ארבעה של אריה, ארבעה של שור ארבעה של נשר, שהם: מיכאל אריה, ארבע פנים שלו יהו"ה. ארבע פני שור, והוא גבריאל, והם יהו"ה. ארבע פני נשר, והוא נוריאל, והם יהו"ה. והם ממנים תחת חס'ד פח'ד אֶמֶ"ת, דרגות שלשת האבות. ופרשוה רבותינו, האבות הן הן המרכבה. ועולים (נקודים) האורות לחשבון יב"ק. והם מְלֶךְ מְלֶךְ יְמִלּוּהָ, יְהוֹ"ה אֶהְיָ"ה אֲדָנָי"י. סה הכל - יב"ק.

רבי שמעון הוה יתיב ולעי בפרשתא דא, אתא לקמיה רבי אלעזר בריה, אמר ליה, נדב ואביהוא מאי עבדתיהו בפנחס. אי לא הוה פנחס בעלמא כד מיתו, ובתר אתא לעלמא ואשלים דוכתיהו שפיר. אבל פנחס בעלמא הוה, (ס'א וסגן קאי) ונשמתייה ביה בקיומא קאי.

תרגום לעברית

רבי שמעון היה יושב ועוסק בפרשה זו, בא לפניו רבי אלעזר בנו. אמר לו, נדב ואביהוא מה עושים בפנחס? אם פנחס לא היה בעולם כשמתו, ואחר כך בא לעולם והשלים מקומם - אז יפה. אבל פנחס היה בעולם, (וסגן היה) ונשמתו בו בקיום עומדת.

טקסט הזוהר

אמר ליה ברי, רזא עלאה הכא, והכי הוא. דבשעתא דאסתלקו מן עלמא, לא הוו מתטמרין תחות גדיפי טנרא קדישא. מאי טעמא. בגין דכתיב, (במדבר ג) ובנים לא היו להם, דאזעירו דיוקנא דמלכא, דהא אינון לא אתחזון לשמשא בכהונה רבה.

תרגום לעברית

אמר לו, בני, סוד עליון כאן, וכך הוא. שבשעה שהסתלקו מן העולם, לא היו נסתרים תחת כנפי הסלע הקדוש. מה הטעם? משום שכתוב (במדבר ג) ובנים לא היו להם. שהקטינו דמות המלך, שהרי הם לא ראויים לשמש בכהנה גדולה.

טקסט הזוהר

בשעתא דקני פנחס על ברית קדישא, ועאל בגו כמה אוכלוסין, וסליק לון, לגיפין על רומחא, לעיניהון דכל ישראל. כד חמא שבטא דשמעון בכמה אכלוסין דאתו לגביה, פרחא נשמתייה מניה, ותרין נשמתיין דהוו ערטיראין בלא דוכתא, אתקריבו בה,

וְאֶת־כָּל־לֵוִי כַחֲדָא, וְאֶת־הַדֶּרֶת נִשְׁמָתִיָּה, כָּל־יֵלֵא רוּחָא, דְּאֶת־כָּל־לֵל בְּתַרִּין רוּחִין, וְאֶת־תַּקְפּוֹ בִּיָּה, כְּדִין רוּחַ דְּוִכְתִּיָּהּ, לְמִיָּהּ כִּהְנָא (רְבָא) מַה דִּלָּא (אֶתְחַזִּי) מִן קִדְמַת דְּנָא.

תרגום לעברית

בַּשָּׁעָה שֶׁקָּנָא פִּנְחָס עַל הַבְּרִית הַקְדוּשָׁה וְנִכְנַס בְּתוֹךְ כַּמָּה אוֹכְלוּסִין וְהִרְיָמָם עַל הָרִמָּח לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כִּשְׂרָאָה שֶׁבֵּט שִׁמְעוֹן, בָּאוּ אֵלָיו בַּכַּמָּה אוֹכְלוּסִין. פָּרְחָה מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ, וְשִׁתִּי נִשְׁמוֹת שֶׁהָיוּ מְעַרְטָלוֹת בְּלִי מְקוֹם קָרְבוֹ אֵלֶיהָ, וְנִכְלָלוּ כְּאַחַת, וְחִזְרָה נִשְׁמָתוֹ כְּלוּלַת רוּחַ, שֶׁנִּכְלָלָה בְּשִׁתִּי רוּחוֹת, וְהִתְחַזְקוּ בָּהּ, וְאִזּוּ הָרוּיִם מְקוֹמָם לִהְיוֹת כֹּהֵן (גָּדוֹל), מַה שֶּׁלֹּא (הִיָּה רֵאוּי) מִקֶּדֶם.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא כְּתִיב, (אִיּוֹב ד') זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד, דִּלָּא אֶתְאַבֵּיד בְּהִיָּא שְׁעָתָא, וְלֹא אָבֵיד רוּחִיָּה כַּד פָּרְחָה מִנִּיָּה. וְאִיפֹה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ. אֵלֶין בְּנֵי אֶהְרֹן, דְּאֶתְהַדְרוּ לְעֵלְמָא, מַה דְּאָבֵד בְּחִיָּהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב בִּיָּה בְּפִנְחָס בֶּן בֶּזֶן, תִּרִי זְמַנִּי. פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן.

תרגום לעברית

וְלָכֵן כְּתוּב, (אִיּוֹב ד') זָכַר-נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד, שֶׁלֹּא אָבֵד בְּאוֹתָהּ שָׁעָה, וְלֹא אָבֵדָה רוּחַ כִּשְׂפָרְחָה מִמֶּנּוּ. וְאִיפֹה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ - אֵלּוּ בְּנֵי אֶהְרֹן שֶׁחִזְרוּ לְעוֹלָם, מַה שֶּׁאָבֵד בְּחִיָּהֶם. וְלָכֵן כְּתוּב כּוּ בְּפִנְחָס בֶּן בֶּזֶן פְּעַמִּים, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן.

טקסט הזוהר

מַה כְּתִיב לְעֵילָא מִפְּרִשְׁתָּא דָּא. (בְּמִדְבָּר כ"ה) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיְי נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. וְכִי עַל דְּקִטְלִין בְּלִילְיָא, אוּ עַל דְּקִטְלִין בִּימָמָא בְּיוֹמָא דְּעֵיבָא, כְּתִיב נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דִּתְהֵא מִיתְתַּהוּן בְּאַתְגְּלִיָּא, כַּמָּה דְּחָבוּ בְּאַתְגְּלִיָּא.

מה כתוב למעלה מפרשה זו? (במדבר כה) ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש. וכי על שהרגו בלילה, או על שהרגו ביום, ביום מעונן, כתוב נגד השמש? אמר רבי יהודה, שתהיה מיתתם בגלוי כמו שחטאו בגלוי.

טקסט הזהר

אמר רבי שמעון, לאו בגין כה אתמר. אלא מהכא אוליפנא, בדרגא דחב בר נש לקודשא בריה הוא, לההוא אתר אצטריה למעבד תקנתא לנפשיה. אינון חבו בכרית קדישא דאקרי שמש. בגין כה דינא ותקונא דילהון איהו כנגד השמש, ולא באתר אחרא. מכאן דלא אצטריה בר נש לתקנא נפשיה, אלא בההוא אתר דחב לגביה ומאן דלא יעביד הכי, לית ליה תקונא לעלמין כדקא יאות.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, לא בגלל זה נאמר, אלא מכאן למדנו, בדרגה שחטא אדם לקדוש-ברוך-הוא, לאותו מקום יש לעשות תקנה לנפשו. הם חטאו בכרית קדש שנקראת שמש, בגלל כה דין ותקון שלהם הוא כנגד השמש, ולא במקום אחר. מכאן שלא צריך אדם לתקן נפשו אלא באותו מקום שחטא אליו, ומי שלא יעשה כה, אין לו תקון לעולמים כראוי.

טקסט הזהר

רבי חייא פתח, (תהלים קד) ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע, מה כתיב לעילא, ויין ישמח לבב אנוש וגו'. וכי מאי האי להאי. אלא הכי אוליפנא, דכתיב, (תהלים קד) (בראשית י"ח ע"ב) מצמיח חציר לבהמה וגו'. וכי שבחא דבהמה דאית לה חציר אתא דוד למימר ברוח קודשא. אלא מצמיח חציר, אלין אינון שתין אלה רבוא דמלאכין,

שְׁלִיחוֹן, דְּאִתְבְּרִיאוּ בְיוֹמָא תַנְיִנָא דְבְרֵאשִׁית, וְכָלְהוּ אִשָּׁא מְלֶהטָא. אֵלִין אֵינוֹן חֲצִיר. אִמַּאי חֲצִיר. בְּגִין דְּצִמְחִין כְּחֲצִיר דָּא בְּעֶלְמָא, דְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אִתְקַצְרוּ הַשָּׁתָא, וְלִבְתָּר צִמְחִין וּמַהֲדִרִין כְּמִלְקָדְמִין.

תרגום לעברית

רבי חייא פתח, (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. מה כתוב למעלה? וְיִין יִשְׁמַח לִבִּי אֲנוּשׁ וְגו'. וכי מה זה לזה? אלא כה למדנו, שכתוב מצמיח חציר לבהמה וגו' - וכי שבח לבהמה שיש לה חציר, בא דוד לומר ברוח הקדש? אלא מצמיח חציר - אלה הם ששים אלה רבוא של מלאכים, שליחים, שנבראו ביום השני של בראשית, וכלם אש לוהטת. אלה הם חציר. למה חציר? משום שצומחים כחציר זה בעולם, שכל יום ויום נקצרו כעת, ואחר כך צומחים וחוזרים כמקדם.

טקסט הזהיר

ועל דא כתיב מצמיח חציר לבהמה, הדיא הוא דכתיב (משלי יב) יוֹדֵעַ צָדִיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ, וְתַנְיִנּוּ, אֵלֶּה טוֹרִין סִלְקִין לָהּ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. וְכָל טוֹרָא וְטוֹרָא שְׂתִין רַבּוּא הוּי, וְהִיא אֹכְלָהּ.

תרגום לעברית

ולכן כתוב מצמיח חציר לבהמה, זהו שכתוב (משלי יב) יוֹדֵעַ צָדִיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ. ושנינו, אלה הרים מעלים לה בכל יום ויום, ובכל הר והר יש ששים רבוא, והיא אוכלת.

טקסט הזהיר

ועשב לעבודת האדם, אֵלִין אֵינוֹן נִשְׁמַתְהוֹן דְּצָדִיקָיָא, דִּהְהוּא אָדָם דִּרְכִּיב וְשָׁלִיט עַל בְּהֶמָּה דָּא אָכִיל, וְאָעִיל לֹון בְּגוּוּיָהּ, וּבְזָכוּתְהוֹן אִתְּזֵן כָּל עֲלָמָא מִהְהוּא אָדָם, דְּכָתִיב בִּיָּה, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶּא דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם וְגו'. ועל דא כתיב האדם, ההוא

דִּאֲשֵׁת־מִדֶּע, בְּגִין לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, לְאַפְקָא מְזוּנָא לְעֵלְמָא מִן הָאָרֶץ קֳדִישָׁא.

תרגום לעברית

וְעָשָׂב לְעִבְדַת הָאָדָם - אֱלוֹ אוֹתָם נִשְׁמֹת הַצְּדִיקִים, שְׁאוֹתוֹ אָדָם שָׂרוּכָב וְשׁוֹלֵט עַל
בְּהֵמָה זֶה אוֹכֵל וּמִכְנִיסָם בְּתוֹכוֹ, וּבִזְכוּתָם נֶזְוֵן כָּל הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ אָדָם, שְׁכָתוּב בּוֹ
(יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַפֶּסֶא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם וְגו'. וְעַל זֶה כָּתוּב הָאָדָם, אוֹתוֹ
שְׁנוּדֶע, כְּדִי לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא מְזוּן לְעוֹלָם מִהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וַיֵּין, דָּא חֲמִרָא עֲתִיקָא דְּנִגִּיד מְלַעֲיָלָא. יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ, אָנוּשׁ: דָּא רָזָא דְּהֵהוּא נַעַר,

תרגום לעברית

וַיֵּין - זֶה יֵין עֲתִיק שְׁשׁוּפֶע מְלַמְעָלָה. יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ - אָנוּשׁ זֶה סוּד שֶׁל אוֹתוֹ נַעַר
שְׁעָלָה לְשִׁיבָה וְחֲזָר כְּמִקְדָם. וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים קג) אָנוּשׁ כִּחְצִיר יָמָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.